

Đừng Nghe Những Gì Chúng Nói! Hãy Nhìn Kỹ Những Việc Chúng Làm!

“Đừng nghe những gì cộng sản nói – mà hãy nhìn kỹ những gì cộng sản làm.” –Nguyễn Văn Thiệu

... Nhiệm vụ hay sứ mạng của chúng là tạo xáo trộn trong cộng đồng ty nạn VC. Chúng không bao giờ để cho người Việt ty nạn cộng sản được yên...

Nếu quý độc giả từng tai nghe, mắt thấy những kẻ mà: Miệng thì luôn nói điều nhân đức nhưng chuyên làm chuyện thất đức. Miệng thì tuyên bố toàn chuyện tu hành mà thích làm những chuyện mách mung, gian dối. Miệng lúc nào cũng xưng là thầy là sư và thích làm sư, làm thầy người khác, nhưng lời nói và hành động thì y như một tên vô lại. Miệng nói chuyện thương người, quyên góp tiền bạc để giúp người mà luôn làm chuyện có lợi cho VC và thích dùng tiền mồ hôi nước mắt của những người có lòng hảo tâm, để làm của riêng, để chu du vui chơi với gái đẹp trong thời điểm người dân trong nước đang đau khổ vì phải chịu cảnh bóc lột và cướp giật của VC.... Đối với thành phần này thì có ai còn muốn bảo vệ, bao che, bênh vực hay ngồi chung bàn, ăn chung mâm với bọn chúng để chúng tỏ mình là người hài hòa, nhân đức hay không?

Sở dĩ tôi nêu ra điều này là vì đã hơn nửa thế kỷ qua mà chúng ta vẫn thấy không ít người ở vị trí đáng trọng trong xã hội như “cha”, “thầy”, “sư” hoặc “trí thức” hoặc đang lãnh đạo những người tử tế khác, nhưng vẫn còn mơ hồ về các thủ đoạn của VC. Có người từng chán ghét chế độ VC, từng bỏ nước ra đi lánh nạn VC tại hải ngoại, nhưng cứ tiếp tục sử dụng lối suy nghĩ thật đơn giản, phán đoán một cách hời hợt về các âm mưu của bọn VC và đám Việt gian, khiến người ta phải ngỡ ngàng, bất lực và “bó tay”.

Có những người mà chính họ hay gia đình họ từng là nạn nhân của VC, lại có những lời lẽ bênh vực một cách hùng hồn cho các việc làm sai quấy của những tên Việt gian, gồm những kẻ làm lợi cho VC qua các vỏ bọc “tôn giáo”, “văn hóa”, “nghệ thuật”, “từ thiện” hay “sứ vụ yêu thương”. Bọn này chuyên tâm đánh bóng cho sự tự do giả tạo tại Việt Nam và giúp cho chế độ VC tiếp tục tồn tại. Bọn này không phải là những kẻ ngu mà chúng có nhiệm vụ hay sứ mạng. Chúng thường xa lánh những buổi hội họp của người ty nạn vì cho rằng mình là người tu hành, không thích chuyện chính trị...

Nhưng khi đúng thời điểm nhạy cảm, ngày quan trọng của VC, ngày đau thương hay uất hận của người Việt ty nạn... Thì chúng lại “trồi lên yêu nước”, hay xuất hiện làm văn hóa, làm nghệ thuật... Chúng nó đang ở vị trí là “thầy”, là “sư” của thiên hạ thì làm sao chúng không biết mình đang làm gì, mà có người lại bỏ công ra bao che hay bênh vực cho những việc làm đáng bị lên án của bọn chúng?

Người dân trong nước gọi VC là bọn “khôn ngoan trong việc ác, dốt nát trong việc lành”. VC có dốt nhưng VC sẽ không ngu đến nỗi mang súng AK, đi dép râu và đội nón cối khi tiếp xúc những người nhẹ dạ để chiêu dụ làm những điều có lợi cho bọn chúng, mà chúng luôn luôn có vỏ bọc. VC không bao giờ và sẽ không bao giờ nhận chúng nó là VC khi có nhu cầu ảnh hưởng những người “không làm chính trị” hay “không thích chuyện chính trị”... Mà chúng phải che đậy các hành tung của chúng một cách thật khéo thì người ta mới lầm.

Người ta biết tổng là từ xưa đến giờ, bọn VC chuyên lợi dụng những nơi thiêng liêng và những việc làm có tính cách ý nghĩa của người tử tế, để làm phương tiện tuyên truyền và là nơi trú ẩn, che đậy các việc làm gian ác của chúng. Chúng nó luôn mai phục, núp bóng trong các tôn giáo và khi cần chúng mang Thiên Chúa hay Phật, Thánh, Tiên... ra để đánh phủ đầu người khác, hoặc làm bia đỡ đạn cho chúng. Bọn người lợi dụng việc từ thiện để trục lợi cho mình và cho kẻ ác, thì mang máy cưa, người mù, đui, câm, điếc ra để đánh động lòng từ tâm hay tình yêu thương của người khác. Bọn lợi dụng nghệ thuật hay văn hóa để hoạt động cho VC thì mang lời ca, tiếng hát hoặc hình ảnh theo kiểu vô thưởng vô phạt để qua mắt mọi người.

Bây giờ thì tôi xin lấy chính tôi làm thí dụ và xin được hỏi quý vị. (Tôi xin phép hỏi để quý vị suy nghĩ mà không nhất thiết phải trả lời câu hỏi của tôi):

Nếu tôi được phong chức “Thầy Sáu”, một chức vụ giúp lễ thật thiêng liêng trong một giáo hội tôn thờ Thiên Chúa, có nhiều giáo phận và nhiều công tác bác ái khắp hoàn vũ. Tôi thành lập hội từ thiện và ra vào Việt Nam như người ta đi chợ để làm “từ thiện”. Tôi tự đặt tên cho các chuyến về Việt Nam du hí của tôi là “sứ vụ yêu thương”. Tôi mang chức “Thầy Sáu” và đi đâu tôi cũng khoác trên người chiếc áo dành cho những tu sĩ chân chính. Nói chuyện với ai dù trong cùng tôn giáo hay ngoài tôn giáo của tôi, tôi cũng trích thượng xưng mình là “thầy”, nhưng tôi lại có quá nhiều hành động hết sức xác thịt theo kiểu “thầy chạy”. Ai nói động đến những việc làm bất thường của tôi thì tôi hù dọa kiện tụng. Chưa hết, tôi còn khủng bố tinh thần người khác bằng cách đòi kiện người ta lên trên Thiên Đàng với cả Thánh Phê-rô. Làm điều này có phải tôi đã lầm tưởng Thiên Đàng giống như nhà tù VC để tôi có thể làm điếm chỉ hay ãng-ten hầu có thể hại người khác chẳng? Qua những phản ứng của tôi theo kiểu “địa phải vôi” đã giúp người khác thấy rõ tôi chỉ là một tên thiếu đạo đức, dốt Kinh Thánh, nhưng hay sử dụng lời Chúa để hù dọa người khác.

Nếu là một tu sĩ, là hội trưởng của một hội từ thiện thì tôi phải lo chuyện từ thiện, nhưng tôi lại thông dong ca hát trong thời điểm các tôn giáo trong nước bị VC bách hại. Nói thẳng ra là tôi đã nhả tâm vui chơi bên cạnh tiếng rên siết của đồng bào mình và trước sự đau khổ của những con dân Chúa khác... Thì quý vị nghĩ sao?

Nếu tôi về Việt Nam bằng chiếc áo của một tu sĩ, tôi nhận mình là người đi làm “sứ vụ yêu thương” mà người ta chẳng thấy tôi đến những nơi nghèo khổ hay thăm viếng những người đang bị hoạn nạn bởi bàn tay của đám VC, mà “sứ vụ yêu thương” của tôi thì được VC cho tổ chức hết sức “hoành tráng” bên rượu thịt, bên gái đẹp, trước cảnh nghèo đói và lạc hậu của đồng bào cả nước... Thì quý vị nghĩ thế nào?

Trong phạm vi gọi là nghệ thuật hay văn hóa, bọn VC luôn lợi dụng để đánh bóng bộ mặt “hài hòa” một cách giả dối của chúng và sự quan tâm theo kiểu “mẹ mìn” của chúng đối với người Việt hải ngoại mà chúng gọi một cách “thân thương” là “khúc ruột xa nghìn dặm”. Vậy mà cũng có người tin. Thế mới đau!

Tại hải ngoại số người chống cộng công khai hay ủng hộ những người chống cộng thì nhiều, nhưng điều đáng quan ngại là bọn làm lợi cho VC cũng không phải là ít. Bọn này về Việt Nam “thăm viếng”, “giảng đạo”, “làm từ thiện” “làm văn hóa”, làm “nghệ thuật” và hát ca trong thời điểm 30-4, ngày VC ăn mừng cái gọi là “chiến thắng” của chúng, và là ngày Quốc Hận của người Việt chân chính, như đã nói. Khi trở ra hải ngoại, đơn cử tại Oregon, chúng cấu kết với nhau để tổ chức ca hát bằng võ bọc “nghệ thuật”. Chúng có ngu để chọc giận những người chống cộng tại địa phương hay không? Xin thưa, chắc là không, nhưng nhiệm vụ hay sứ mạng của chúng là tạo xáo trộn trong cộng đồng ty nạn VC, bởi chúng biết chắc là trước sau gì cũng có kẻ bệnh, người chống... Có ai thấy mấy ông bà “tu sĩ” loại gần với ma quỷ, hay bọn ca sĩ thân cộng chịu khó tham dự hay tham gia đóng góp công sức và lời ca tiếng hát trong những buổi chống cộng hay ngày Quốc Hận 30-4? Câu trả lời là KHÔNG.

Đúng là “cây muốn lặng mà gió chẳng ngừng”. Những nạn nạn nhân của kẻ ác đã muốn quên mà kẻ ác lại không cho. VC và những cánh tay nối dài của chúng tại hải ngoại luôn tìm cách bọ gan, chọc tức hay làm tổn thương những người ty nạn VC. Ở đâu cũng vậy, người Quốc Gia muốn ngăn chặn bọn VC hay bọn thân cộng tìm cách ảnh hưởng trong các sinh hoạt của người ty nạn VC không phải dễ, bởi vì chúng nó có quá nhiều võ bọc khác nhau như đã nói. Chúng không bao giờ để cho người Việt ty nạn cộng sản được yên. Xin mọi người đừng quên điều này.

Câu nói đề đòi của Cựu Tổng Thống Việt Nam Cộng Hòa Nguyễn Văn Thiệu “Đừng nghe những gì cộng sản nói mà hãy nhìn kỹ những gì cộng sản làm”, là lời khuyến cáo được người Việt Nam ty nạn VC xem là câu nói đề đòi của Người, vì tính chí lý hay chính xác của nó. Dù vậy ngày nay vẫn còn không ít người cứ chỉ nghe những gì VC nói mà không chịu nhìn kỹ những gì VC làm.

Có người từng than rằng: Có những kẻ tự đâm đui hai mắt của mình để không thấy rằng VC đang hoành hành người dân trong nước và luôn tìm cách để “ngồi trên đầu” những người tỵ nạn VC tại hải ngoại. Và sở dĩ có những những kẻ tìm đủ cách để nói và làm những điều có lợi cho VC là vì quyền lợi vật chất đời này và bản chất hèn hạ của chúng mà ra. Nếu ngày nào bọn VC và đám Việt gian còn lảng vảng chung quanh các sinh hoạt của người tử tế, thì xin đừng ai nghe những gì chúng nó nói, mà hãy nhìn kỹ những việc chúng nó làm.

Huỳnh Quốc Bình

E-mail: huynhquocbinh@yahoo.com

Nguồn: <https://huynhquocbinh.net/2019/05/23/dung-nghe-nhung-gi-chung-noi-hay-nhin-ky-nhung-viec-chung-lam>

